عکس: سهند تاکی، شرق

با وضعیت تورم و قاچاق کالا آیا می‌شود گفت که سیاست حذف ارز ترجیحی دارو و کالاهای اساسی به اهداف خود نزدیک شده است؟

سرنوشت یک جراحی

شرق: دولت در اوایل سال جاری اعلام کرد که بنا دارد با حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی کالاهای اساسی و دارو دست به جراحی اقتصادی بزند و بساط رانت ارزی را جمع کند. کابینه ابراهیم رئیسی مدعی بود شکاف قیمت ارز واردات کالاهای اساسی و دارو با بازار آزاد منجر به قاچاق گسترده این اقلام از کشور و کمبود کالا شده است.

پس از این ادعا بود که مدیران دولت اعداد حیرت‌انگیزی درباره قاچاق کالاهای اساسی رسانه‌ای کردند و گفتند با حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی، هم کمبود کالا در بازار برطرف می‌شود و هم قیمت‌ها به ثبات می‌رسد.

دولت همچنین در بازار دارو با اجرای طرحی موسوم به دارویار، ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی دارو را حذف کرده و وزارت بهداشت مدعی شد کمبود دارو تا پایان تابستان امسال رفع می‌شود.

دراین‌میان مدیران دولتی گفتند افزایش قیمت کالاهای اساسی را با پرداخت یارانه نقدی ۳۰۰ تا ۴۰۰ هزار تومانی جبران می‌کنند و یارانه دارو هم به سازمان‌های بیمه‌ای پرداخت می‌شود؛ اما حالا با نزدیک‌شدن به پایان سال ۱۴۰۱ شاخص‌های اقتصادی و وضعیت بازار نشان می‌دهد که جراحی اقتصادی دولت چندان موفقیت‌آمیز نبوده است.

ایران در فهرست ۱۰کشور با بیشترین تورم غذا

گزارش‌های مرکز آمار نشان می‌دهد که تورم نقطه‌ای مواد غذایی در ماه‌های گذشته از تورم عمومی کشور جلو افتاده و اعداد درخورتوجهی را به ثبت رسانده است. براساس گزارش مرکز آمار تورم نقطه‌ای مواد غذایی در برخی از ماه‌های امسال مانند مهر و دی از ۷۰ درصد عبور کرده است.

احسان سلطانی، پژوهشگر اقتصاد، در واکنش به تورم مواد غذایی در پاییز امسال در کانال تلگرامی خود نوشت که تورم غذا در ایران از زمان جنگ جهانی دوم تاکنون بی‌سابقه بوده است.

او نوشت که «براساس آمارهای دولت، نرخ تورم سالانه غذا (خوراکی‌ها) در آبان ۱۴۰۱ به ۶۳.۴ درصد رسید که از جنگ جهانی دوم بی‌سابقه است و با نرخ تورم خوراکی‌های ۶۱.۱ درصد در مهر ۱۴۰۰، برای اولین بار در فاصله ۱۳ ماه یا در یک دولت، مردم دو مرتبه شوک قیمت غذا را تجربه می‌کنند.

در پنج سال گذشته قیمت غذا بیش از ۷.۵ برابر شده که به مفهوم ۵۰ درصد نرخ تورم سالانه غذا یا بروز ابرتورم قیمت غذاست. در هیچ دوره تاریخی این ابرتورم غذا تجربه نشده است، حتی در زمان اشغال کشور در جنگ جهانی دوم».

به جز این در شهریور امسال هم بانک جهانی گزارش داد که تورم غذا در برخی کشورها به مرز هشدار رسیده و امنیت غذایی این کشورها در معرض آسیب است. براساس این گزارش ایران نیز با تورم اسمی مواد غذایی ۸۱درصدی و تورم واقعی (تورم مواد غذایی منهای تورم کل) ۲۹درصدی درمیان ۱۰ کشور با بالاترین تورم مواد غذایی در این بازه زمانی قرار گرفته است. کشور لبنان با تورم واقعی مواد غذایی ۷۲درصدی در صدر این لیست قرار دارد و پس از آن به ترتیب زیمبابوه، سریلانکا، ایران، مجارستان، کلمبیا، جیبوتی، روآندا، بورکینافاسو و کاستاریکا قرار دارند.

ادعای قاچاق گسترده مواد غذایی

حالا نه‌تنها دولت نتوانسته تورم افسارگسیخته مواد غذایی و کالاهای اساسی را مهار کند؛ بلکه گزارش برخی مراجع و متولیان حاکی از آن است که ادعای قاچاق گسترده کالاهای اساسی که بهانه حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی بود، چندان قابل اعتنا نیست.

در همین زمینه جواد ساداتی‌نژاد، وزیر کشاورزی، در ۱۴ اردیبهشت امسال مدعی شد یکی از کشورهای همسایه ایران به دنبال قاچاق حجم درخورتوجهی گندم از ایران است.

به گزارش ایسنا او در این زمینه گفته بود که «گزارش‌ها نشان می‌دهد که حجم فزاینده‌ای قاچاق انجام می‌شود که جلوگیری فیزیکی از آن امکان ندارد. برای مثال وقتی یک کیسه آرد ۵۰ کیلویی را ۳۸ هزار تومان می‌فروشیم، آن طرف مرزها قیمت به ۵۰۰ تا ۶۰۰ هزار تومان هم می‌رسد».

او در ادامه تأکید کرده بود: «کل گندم خریداری‌شده در سال ۱۴۰۰، ۴.۵ میلیون تن بود. این نشان می‌دهد نسبت به هشت میلیون تنی که در بعضی سال‌ها می‌خریدیم، این خشکسالی چقدر باعث کاهش تولید شده است. البته کل منطقه درگیر خشکسالی است و یکی از کشورهای همسایه ما که سه میلیون تن کمبود گندم دارد، قصد دارد این کمبود را از کشور ما به صورت قاچاق تأمین کند که این موضوع نیاز به صیانت دارد».

ادعای قاچاق گسترده گندم به همین‌جا ختم نشد و باشگاه خبرنگاران در اردیبهشت سال جاری یعنی در بحبوحه حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰ تومانی واردات کالاهای اساسی از قول دو معاون وزارتخانه‌های اقتصاد و کشاورزی که در برنامه میز اقتصادی حاضر شده بودند، نوشت که سالانه دو میلیون تن گندم و آرد ناپدید می‌شود! براساس این گزارش ابراهیم صیامی، مدیر کل آینده‌پژوهی وزارت اقتصاد، مدعی شده بود که «هر فرد ایرانی روزانه ۳۱۰ گرم مصرف نان دارد که سالانه ۹.۵ میلیون تن گندم باید تأمین شود تا جواب‌گوی نیاز کشور باشد؛ اما به طور کلی ۱۱.۵ میلیون تن گندم در کشور درحال‌حاضر مصرف می‌شود که این شکاف نشان‌دهنده قاچاق و ضایعات است».

او تأکید کرده بود: «حدود دو میلیون تن گندم و آرد کشور معلوم نیست چه می‌شود و کجا می‌رود؟».

در ادامه برنامه محمد قربانی، معاون وقت برنامه‌ریزی و اقتصادی وزارت کشاورزی هم مدعی شده بود که از دو میلیون تن گندم واردشده در کشور حدود ۲۵۰ هزار تن قاچاق می‌شود که این رقم مربوط به سال گذشته است و رشد دوبرابری داشته است.

درباره بازار روغن در آستانه حذف ارز چهارهزارو ۲۰۰تومانی هم ادعاهای مشابهی مطرح شد. ادعاهایی که در رسانه‌ها با عناوینی مانند «حاتم‌بخشی به همسایگان» و «یارانه به خارجی‌ها و یارانه به همسایگان» مطرح شده و برای حذف ارز ترجیحی کالاهای اساسی زمینه‌چینی می‌کرد.

در آن بحبوحه روغن در بازار کمیاب شد و در برخی شهرها صف‌های خرید روغن شکل گرفت. صف‌هایی که بنا به ادعای برخی مدیران اقتصاد کشور به دلیل قاچاق گسترده روغن به‌ویژه از مرز سیستان‌وبلوچستان و عراق شکل گرفته بود.

اوایل خرداد امسال و در همین زمینه عبدالرحیم گلستانی، رئیس اتحادیه تولیدکنندگان روغن نباتی به رادیو تهران گفته بود: «سال گذشته دومیلیون‌و ۲۰۰ هزار تن روغن تولید شده؛ درصورتی‌که نیاز کشور یک‌میلیون‌و ۷۰۰ هزار تن بوده است». او در ادامه تأکید کرده بود که «به دنبال تغییر ساختار اقتصادی و حذف ارز ترجیحی، قیمت روغن در ایران و سایر کشورها یکسان خواهد شد؛ بنابراین دلیلی برای قاچاق یا احتکار روغن وجود ندارد؛ چراکه سال گذشته با وجود تولید دومیلیون‌و ۲۰۰ هزار تن انواع روغن نباتی، تقاضای کاذب در بازار وجود داشت و رکوردشکنی در تولید هم جواب‌گوی نیاز بازار نبود».

رئیس اتحادیه تولیدکنندگان روغن نباتی مدعی شده بود که «با اختصاص ارز ترجیحی، کشورهای همسایه از جمله عراق، افغانستان، پاکستان، ترکیه، عربستان و امارات به سفره کشورمان دست می‌بردند».

آمارهای مبهم برای قاچاق غذا

حالا آمارهای ادعایی برخی مدیران کابینه سیزدهم مبنی بر قاچاق گسترده مواد غذایی مورد تردید جدی است.

عبدالمجید اجتهادی، مدیرعامل سازمان اموال تملیکی و معاون وزیر اقتصاد، درباره میزان قاچاق کالاهای اساسی در سال گذشته و سال جاری به «شرق» می‌گوید که قاچاق کالاهای اساسی و مواد غذایی رقم ناچیزی بوده و بیشترین میزان قاچاق کالای اساسی مربوط به نهاده‌های دامی است که برای تعیین تکلیف در اختیار سازمان اموال تملیکی قرار داده شده است.

او توضیح می‌دهد که «درحال‌حاضر حدود ۱۲۷ هزار تن نهاده دامی قاچاق در خوزستان موجود است که پس از طی‌شدن روال قانونی به بازار تزریق می‌شود؛ اما از نظر قاچاق مواد غذایی چه به صورت صادراتی یا وارداتی عددی بسیار ناچیز است».

در ۲۱ اردیبهشت ۱۴۰۱ هم ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز ادعاهای مطرح‌شده درباره رقم بالای قاچاق آرد و گندم را رد کرد و امیرمحمد پرهام‌فر، مدیر کل دفتر پیشگیری ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز به رادیو گفت‌وگو توضیح داد که «قاچاق آرد و گندم به میزانی که خیلی زیاد باشد و بازار را تحت تأثیر قرار دهد، وجود ندارد؛ اما در مقابل شاهد تخلفات گسترده توزیع در داخل هستیم».

او تأکید کرد: «یکی از مسئولان اعلام کرده بود که ما ۳۰۰ هزار تن قاچاق آرد داریم؛ اما با پیگیری‌ها مشخص شد که این آمار مربوط به یکی از پرونده‌های استان‌های کشور و در یک بازه ۱۰ساله بوده است».

محمدرضا مرتضوی، رئیس هیئت‌مدیره انجمن صنفی آردسازان ایران هم به ادعای قاچاق سه میلیون تن گندم واکنش نشان داده و به وب‌سایت خبری رویداد ۲۴ گفته بود: «این آمار بعید به نظر می‌رسد؛ زیرا ظرفیت هر کامیون برای جابه‌جایی آرد ۱۰ تن می‌شود و این میزان آرد باید با ۳۰۰ هزار کامیون قاچاق شده شود و روزانه باید هزار کامیون آرد از مرزها خارج شوند و هیچ‌کس هم جلوی این میزان قاچاق را نگیرد».

او در ادامه تأکید کرده بود که «به اعتقاد بنده این ارقام جز آمارسازی و دروغ‌پراکنی موضوع دیگری نیست، مصرف آرد صنف و صنعت و مصرف آرد خبازی‌ها در کشور مشخص است».

در حوزه دارو هم وضعیت به همین منوال است و نه‌تنها ادعاهای متعدد قاچاق گسترده دارو از سوی نهادهای متولی رد شده که حالا ماه‌هاست کمبود درخورتوجه دارو در رسانه‌های ایران خبرسازی می‌کند.

سرنوشت اتاق در گرو چشم باز اعضا

جلیل کاربخش‌راوری
عضو هیئت رئیسه اتاق بازرگانی کرمان

براساس مستندات تاریخ‌نگاری کشور، پیشینه تشکیل نهاد بازرگانان ایران به اولین نهاد قابل انطباق با اتاق بازرگانی در ایران به ۱۳۰ سال پیش (۱۸۸۴ میلادی مقارن با ۱۲۶۳ شمسی) بازمی‌گردد. در آن سال حاج محمدحسن امین‌الضرب به اتفاق تنی‌چند از تجار معتبر و صاحب‌نام وقت تشکیلاتی را به نام «مجلس وکلای تجار» پایه گذاشتند. سپس اولین بار در سال ۱۳۰۵ شمسی نام اتاق در ایران مورد استفاده قرار گرفت و «اتاق تجارت » در مهرماه آن سال بر اساس «قانون اتاق‌های تجارت» زیر نظر وزارت بازرگانی تشکیل شد. در سال ۱۳۱۰ دولت قانونی وضع کرد که به موجب آن، دولت، تجارت خارجی کشور را به طور انحصاری در اختیار گرفت و نظارت بر آن هم در اختیار خود دولت بود. این امر خشم و نگرانی تجار را برانگیخت و تلاش آنها برای لغو این قانون شروع شد. در مقابل دولت برای تلافی، اتاق‌های بازرگانی را به حالت تعلیق درآورد و سعی کرد اعضای این اتاق‌ها را در سازمان جدیدی که ایجاد کرده و به آن اعتبار دائمی قانونی بخشیده بود، متمرکز کند.

در دهه ۱۳۲۰ «قانون تشکیل اتاق بازرگانی» در مجلس به تصویب رسید و نام «اتاق بازرگانی» از آن زمان مورد استفاده قرار گرفت. تا سال ۱۳۴۱ فقط اتاق بازرگانی در کشور وجود داشت و پس از آن به‌دلیل رشد بخش صنعت کشور در این سال با فشار برخی صاحبان صنایع «اتاق صنایع و معادن» نیز در کشور تأسیس شد. قانون تشکیل اتاق صنایع و معادن در سال ۱۳۴۳ به تصویب مجلس رسید و بلافاصله نیز تأسیس شد. روابط دو اتاق خوب و دوستانه بود. در کنفرانس‌های سالانه اتاق‌های بازرگانی - که هر سال در یکی از شهرستان‌ها تشکیل می‌شد- صاحبان صنایع و معادن نیز حاضر می‌شدند و سخنرانی می‌کردند.

از همان موقع بین جناح تجاری و جناح صنعتی پیرامون این اتاق‌ها کشمکش وجود داشت تا اینکه در سال ۱۳۴۸ با ادغام «اتاق بازرگانی و اتاق صنایع و معادن، تشکیلات جدیدی به نام «اتاق بازرگانی، صنایع و معادن ایران» متولد شد. در سال ۱۳۹۰ نیز بر اساس قانون بهبود مستمر محیط کسب‌وکار، واژه کشاورزی به نام اتاق اضافه شد و نام اتاق به «اتاق بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی ایران» تغییر یافت. از همان آغاز تشکیل اتاق‌ها در ایران نقش دولت در مهار و کنترل اتاق‌ها برجسته بود به طوری که اولین قانون اتاق‌های تجارت زیر نظر وزارت بازرگانی تشکیل شده بود و بر اساس این قانون، انتخابات اتاق‌ها به صورت دوره‌ای انجام می‌شد و کاندیداها هم از میان بازرگانان خوش‌نام انتخاب و به وزارت بازرگانی معرفی می‌شدند. هزینه اتاق‌ها را هم وزارت بازرگانی، «بعدها وزارت اقتصاد ملی» تصویب و پرداخت می‌کرد. در جلسات هیئت نمایندگی اتاق‌ها، ریاست با وزیر بازرگانی یا وزیر اقتصاد بود. تعداد اعضا هم بر اساس وضعیت تجارت و اهمیت هر شهر بین شش تا ۱۵ نفر بود.

با وقوع انقلاب اسلامی و خروج برخی از سرمایه‌داران، صاحبان صنایع، کارخانه‌داران و بهره‌برداران معادن و نیز مصادره‌شدن بسیاری از واحدهای بزرگ تولیدی، ترکیب اعضای اتاق‌ها دگرگون شد. از این رو هیئتی به فرمان امام (ره) در سال ۱۳۵۷ اداره امور اتاق را در دست گرفتند. این هیئت عبارت بودند از آقایان علی حاج‌طرخانی، علینقی سیدخاموشی، علاالدین میرمحمد صادقی، اسدالله عسگراولادی، سیدمحمود میرفندرسکی، محمدعلی نوید و ابوالفضل کرداحمد که متعاقب این موضوع در اولین انتخاباتی که پس از مأموریت کمیته منتخب حضرت امام در سال ۱۳۶۲ در اتاق ایران صورت گرفت، مهندس علینقلی خاموشی به سمت ریاست اتاق ایران انتخاب شد و تا خرداد سال ۱۳۸۶ این سمت را بر عهده داشت. در سال ۱۳۵۹ شورای انقلاب، قانونی را تصویب کرد که بر اساس آن به وزیران بازرگانی و صنایع و معادن اختیار داده شد تا نصف منهای یک نفر از اعضای هیئت نمایندگان را انتخاب کنند. نصف به علاوه یک نفر نیز توسط اعضای اتاق انتخاب می‌شدند. با این وصف اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران به فعالیت‌های خود ادامه داد و هیئت نمایندگان و هیئت رئیسه خود را به شکل سنواتی انتخاب می‌کرد. تا آنکه لایحه قانون تشکیل اتاق بازرگانی و صنایع و معادن جمهوری اسلامی ایران در آذر ماه ۱۳۷۳ به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید.

در اسفند ۱۳۹۶ مجلس شورای اسلامی قانون جدید اتاق بازرگانی و صنایع و معادن ایران را در ۳۲ ماده و ۱۹ تبصره تصویب کرد. این قانون در فروردین سال بعد به تصویب شورای نگهبان رسید. اما به دلیل کوتاهی وزارت بازرگانی در تدوین آیین‌نامه اجرائی این قانون، اجرای آن در پاره‌ای زمینه‌ها معلق مانده است. به علت نقش اتاق بازرگانی در کشور موضوع انتخابات هیئت رئیسه و هیئت نمایندگان در همه ادوار بحث‌برانگیز و بعضا با جنجال‌های انتخاباتی نیز همراه بوده است. در همین راستا اخیر آگهی برگزاری دهمین دوره انتخابات اتاق‌های بازرگانی، صنایع، معادن و کشاورزی سراسر کشور در حالی در روزنامه‌های کثیرالانتشار چاپ شده است که این انتخابات وفق آیین‌نامه تشکیل و نحوه فعالیت نمایندگان اتاق ایران و شهرستان‌ها که در تاریخ ۲۰ دی ۱۴۰۱ به تصویب رسیده انجام خواهد شد. سازمان‌های مردم‌نهاد که اتاق بخشی از آن به شمار می‌رود مشارکت اعضا در تداوم فعالیت آنها تأثیرگذار است. تجربیات چند دوره اخیر انتخابات به اعضای اتاق یاد داده که تا زمانی که انتخابات تنها راهکار راهبری اتاق بازرگانی است باید تلاش کنیم با تشکیل محفل‌های هم‌فکر اعضایی را به‌عنوان هیئت رئیسه اتاق‌های ایران انتخاب کنیم که از جنس اعضا بوده و اتاق را پاتوق قرارهای خصوصی و گروهی خود نکنند.

در شرایط کنونی که هرگونه کج‌اندیشی می‌تواند تداوم فعالیت اتاق‌ها را مخدوش و آن را به یک نهاد دولتی تبدیل کند، مشارکت فعال دل‌سوختگان اتاق و بخش خصوصی واقعی می‌تواند سرنوشت انتخابات را طوری رقم بزند که منافع بخش خصوصی به بیشترین وجه رعایت شود. نکته مهمی که باید به آن توجه کرد، این است که اتاق بازرگانی به عنوان یک نهاد مدنی و مستقل از دولت در کشورهای مختلف از جمله ایران، ایفای نقش می‌کند. بررسی‌های تاریخی نشان می‌دهد در کشورهای دیگر این نهاد، نهادی دولت‌ساز بوده نه بالعکس. یکی از ویژگی‌های این نهاد که پارلمان بخش خصوصی تلقی می‌شود آن است که با وجود گستردگی جزء معدود نهادهای غیرانتفاعی بوده که از بودجه دولتی استفاده نمی‌کند. اما نقش آن «به‌ویژه در صادرات و کسب درآمد ارزی کشور قابل چشم‌پوشی نیست به طوری که از ۸۷ میلیارد دلار درآمد ارزی سال ۱۴۰۰ معادل ۱۳.۴ میلیارد آن صادرات محصولات پتروشیمی و ۳۴.۹ میلیارد نیز مربوط به صادرات کالاهای غیر از نفت و پتروشیمی و تنها ۳۹ میلیارد دلار آن حاصل از فروش نفت و گاز بوده است. به تعبیری نقش بخش خصوصی صادرکننده بیش از صادرکنندگان محصولات پتروشیمی است که عموما دولتی و خصولتی هستند، درحالی‌که متأسفانه در سنوات اخیر با جوسازی علیه بخش خصوصی و صادرکنندگان خصوصی عملا تضییقاتی را برای فعالان اقتصادی خصوصی فراهم آورده‌اند که موجب دلسردی آنان شده است. بدون شک اعضای اتاق خود نیز بر این باور هستند که موضوع شفاف‌سازی مالی اتاق و صورت‌های مالی حسابرسی‌شده برای تنویر افکار عمومی ضروری و الزامی است و باید به‌عنوان یکی از شروط انتخاب‌شوندگان مدنظر اعضا قرار گیرد.

باید تلاش کنیم اصلاحیه قانون اتاق به طریقی باشد تا نمایندگان مجلس قانع شوند نظارت بر فعالیت اتاق بر عهده رؤسا یا نمایندگان سه قوه است تا فعالیت اتاق به‌طور شفاف افشای عمومی شود و مردم بدانند در پارلمان بخش خصوصی چه می‌گذرد. یادآور می‌شود در قانون و مقررات فعلی موارد نظارتی حداقلی وجود دارد که تصور بر آن بوده که موضوع نظارت مالی بر عملکرد هیئت رئیسه و اتاق را محفلی و حجره‌ای فرض کرده اما اتفاقات مالی روی‌داده نشان داد که موضوع راهبرد اتاق و نظارت بر این راهبرد اساسی است. باید از هم‌اکنون اعضا با کاندیداهای هیئت رئیسه لابی لازم را به عمل آورند تا در صورت انتخاب از صدور بی‌ضابطه کارت عضویت و ورود افرادی که باعث بدنامی اتاق و اعضای زحمتکش اتاق هستند، جلوگیری شود. اعضای اتاق که بخش اصلی فعالان اقتصادی کشور به شمار می‌روند در شرایط کنونی و برای دستیابی به اهداف اتاق باید تلاش کنند نمایندگانی را انتخاب کنند که خاک اقتصاد کشور را حاصلخیز و منافع عمومی اقتصادی را بر نفع شخصی ترجیح دهند.

نوبت دوم

فراخوان مناقصه عمومی یک مرحله ای ساده تجدید مناقصه

تعویض و نصب سه دستگاه مبدل حرارتی توربین نفسکی همراه با عایق کاری و ورق کاری
شماره آگهی : ۸۷۳۱۰۰۸۰

شرکت انتقال گاز ایران
منطقه دو عملیات انتقال گاز

شرکت انتقال گاز ایران / منطقه دو عملیات انتقال گاز در نظر دارد مناقصه عمومی موضوع فوق به شماره ۲۰۰۱۰۹۲۶۷۸۰۰۰۰۷۲ را از طریق سامانه تدارکات الکترونیکی دولت برگزار نماید.
کلیه مراحل برگزاری فراخوان از دریافت و تحویل اسناد فراخوان تا بازگشایی پاکتها از طریق درگاه سامانه تدارکات الکترونیکی دولت (ستاد) به آدرس www.setadiran.ir انجام خواهد شد.
متقاضیان شرکت در فراخوان در صورت عدم عضویت در سامانه، نسبت به ثبت نام و دریافت گواهی امضای الکترونیکی (به صورت برخط) برای کلیه صاحبان امضای مجاز و مهر سازمانی اقدام لازم را به عمل آورند.

مواعد زمانی:
- **تاریخ انتشار فراخوان:** روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۱۷
- **مهلت دریافت اسناد فراخوان تا:** ساعت ۱۶:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۱/۲۴
- **مهلت ارسال پیشنهادات تا :** ساعت ۱۲:۰۰ روز شنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۶
- **زمان بازگشایی پاکت ها :** ساعت ۱۳:۰۰ روز دوشنبه مورخ ۱۴۰۱/۱۲/۰۸

نوع و مبلغ تضمین شرکت در فرایند ارجاع کار:
نوع : به صورت یک یا ترکیبی از تضامین مورد اشاره در ماده ۶ آیین نامه ی تضمین در معاملات دولتی مورخ ۱۳۹۴/۹/۲۲
مبلغ : ۸۲۵،۰۰۰،۰۰۰ ریال

اطلاعات تماس و آدرس دستگاه :
آدرس: اصفهان/ کیلومتر ۱۷ جاده اصفهان-نجف آباد/ منطقه دو عملیات انتقال گاز / کدپستی : ۸۴۳۴۱۱۴۹۶۲
شماره تماس: ۳۴۰۴۲۴۸۵- ۰۳۱ و ۳۴۰۴۲۴۱۹ - ۰۳۱
ضمنا آگهی فوق در سایت های زیر قابل مشاهده می باشد:
http://iets.mporg.ir http://district2.nigtc.ir WWW.SHANA.IR
شناسه آگهی : ۱۴۴۹۷۷۶ تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۱/۱۱/ ۱۷ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۱/۱۱/۱۸

روابط عمومی منطقه دو عملیات انتقال گاز

۲۹۸

آگهی موضوع ماده ۳ قانون ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی
برابر رای شماره ۱۴۰۱۶۰۳۲۹۰۱۰۰۰۳۳۶۶ مورخ ۱۴۰۱/۱۰/۱۲ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض آقای / خانم اداره کل ثبت احوال استان سمنان در اعیانی ششدانگ یکباب ساختمان اداری به مساحت ۹۵۷/۷۳ متر مربع قسمتی از پلاک ۲۱۲۳ فرعی از ۱ اصلی واقع در بسطام بخش ۳ شاهرود خریداری از اداره اوقاف بسطام و سند اجاره ۲۷۸۲۳ مورخه ۱۴۰۱/۱۲/۸ دفتر ۱۷ بسطام محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دونوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی میشود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. شناسه آگهی : ۱۴۴۳۶۲۰ تاریخ انتشار نوبت اول :دوشنبه ۱۴۰۱/۱۱/۰۳ تاریخ انتشار نوبت دوم : سه شنبه ۱۴۰۱/۱۱/۱۸
حمید رضا حسین پور - رئیس ثبت اسناد و املاک شهرستان شاهرود
از طرف محمد علی یار محمدی ۸۹

ادامه از صفحه اول

تدبیر گشایشگر

کاش مجلس به جای ارائه طرح‌های عجیب‌وغریب که حاصلی جز ایجاد محدودیت و تشویش اذهان مردم ندارد، دنبال احیای جایگاه واقعی نهاد مجلس و ارائه راه‌حل برای درمان دردهای مزمن اقتصادی کشور و بهبود وضع معیشت مردم باشد و هم و غم خود را صرف بحران‌های معیشتی مردم کنند.

خلاصه اینکه این آغاز خردمندانه و مقتدرانه، الگوی دو رئیس قوه دیگر و ارکان و نهادهای حاکمیتی دیگر هم بشود. ضمنا همچنان که اهتمام و توجه به تداوم و فراگیری این نوع تصمیمات گشایشگرانه در ابعاد مختلف ضروری است، استقبال و حمایت نخبگان و دلسوزان کشور از اقداماتی از این دست برای ایجاد وفاق و همدلی نیز ضرورت دارد.